

Nieuwsbrief Rik Celie (Doctors on Mission) mei 2023.

Na de zendingsconferentie in Nederland in januari, het brengen van enkele getuigenissen en de nodige medische controles, zijn Carolien en ik weer vertrokken naar het verre Andes gebergte om er onze medisch-pastorale tochten verder te zetten. De nodige rust, medicatie en Gods genade in België hebben ons deugd gedaan!

Dankzij de vele acties in België en Nederland konden we de nodige middelen verzamelen om onder andere geneesmiddelen aan te kopen in deze regio waar we dorp per dorp getuigenis brengen in Woord en Daad.

De terugkeer naar het kleine bergdorpje Poco-Poco was ons eerste doel omdat we Maria-Elena wilden opvolgen. Ondanks alle goede zorgen lijdt zij nog steeds vele pijnen en is ze wat vermagerd, maar Gods liefde en onze terugkerende medische attentie werken alvast wat verzachtend. We blijven bidden voor haar! Ook bezochten we een 20-jarige jongeman die lijdt aan een soort Myotone Dystrofie, een aangeboren erfelijke ziekte waar een arts weinig aan kan doen. Zoals zoveel mensen met een beperking in deze streken, lag hij verborgen op een matras in een klein hutje, al bijna zijn hele leven... Ook voor hem blijven we bidden en vragen we uw gebed. De jonge voorganger van Poco-Poco was ontroerd door ons bezoek en vroeg de Heer in gebed om hem te helpen bij het verder bouwen van zijn kerkje en het realiseren van een medische post in zijn dorp. Zoals ik echter al vaak heb gezien ligt de bouw van de kerk momenteel stil door gebrek aan financiële middelen en zijn weinig artsen geroepen om te blijven in de medische posten van dit soort dorpen. Toch trachten we jonge artsen te stimuleren om deze dorpen niet te vergeten! Hoe dieper we de Andes intrekken, hoe duidelijker merkbaar het is dat de ouderen stilaan de meest noodlijdende bevolkingsgroep vormen doordat bijna alle jongeren naar de steden trekken om er te studeren of te werken. Er is gewoonweg geen toekomst diepweg in de Andes. Maar al te vaak blijven de oudere mensen zo verweesd achter. De dankbaarheid omwille van het bezoek van ons team is dan ook zeer groot onder hen.

Al met al blijft het een hele uitdaging om zowel logistiek als medisch en geestelijk door te gaan met deze toch wel veeleisende bediening die al meer dan 33 jaar wordt voortgezet.

Armoede en ziekte zullen altijd blijven bestaan... Toch proberen we druppelsgewijs de vele verlaten gebieden te bereiken. Dat is onze roeping en daar willen we naartoe blijven uitgaan! We willen deze mensen niet aan hun lot overlaten. Gezien de tientallen jaren werk, de moeilijkheidsgraad en de opvolging van de al zoveel jaren geleden opgezette projecten, kiezen we er voor deze werkzaam te houden en niet verder uit te breiden. Wel blijven we, zoals reeds meermaals gezegd, vereenzaamde dorpen medische en geestelijke hulp brengen en gaan we ook steeds terug om deze mensen te laten zien dat ze niet aan hun lot overgelaten zijn.

We vragen jullie gebed opdat we zouden kunnen blijven doorgaan. Vooral de grote hoogte en de vele dorpjes die we willen bereiken vragen heel wat. Medische en geestelijke noden blijven enorm groot. Toch blijven we positief in alle omstandigheden en weten we dat de Heer in staat is om een regen van zegen over ons werk te laten vallen en dat merken we ook. Wij danken Hem dat Hij ons telkens de nodige kracht en moed geeft om te kunnen doorgaan.

Verder ben ik zeer dankbaar dat ik met de huidige medicatie geen verdere problemen heb gehad met mijn bloeddruk en hart. Dankzij de nodige rust en de medicatie blijft de bloeddruk stabiel.

Stabilisering van de bloeddruk is heel belangrijk om eventueel later hartfalen te vermijden. Meer medische controles zullen nodig zijn in de toekomst. Graag uw gebed hiervoor!

Een speciale gebeurtenis was onlangs de viering van de eerste verjaardag van Andres, de jongste telg in de Doctors on Mission "familie". Het was bijzonder om dit te mogen meemaken.

We hebben bezoek gehad van mijn zoon Bart (30 jaar) die zich in de USA verder specialiseert in verschillende takken van reconstructie geneeskunde. Hij werkt nu samen met "Operation Smile" en met "Mercy Ships" om het laatste deel van zijn lange specialisatie af te maken.

Ondanks de vele noden zetten wij door en geven niet op in deze aan ons gegeven missie.

Voor mij (Rik) wordt het lastiger om het tempo aan te houden maar dankzij Carolien doe ik meer aan de nodige zelfzorg.

Ik ben dankbaar dat Doctors on Mission blijft groeien en bloeien en dat het meer en meer vooral een Boliviaanse missie aan het worden is. Het is mooi om te zien hoe lokale artsen en voorgangers zich vrijwillig aansluiten opdat alzo het Goede Nieuws in Woord en Daad kan verdergezet worden.

Heel veel zegen en lieve groeten van Rik, Carolien en ons Doctors on Mission team.